

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 20/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Смиљана Манасијевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Алексић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву тужиле за преиспитивање правноснажне пресуде, изјављеном против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4010/18 од 13.06.2019. године, у седници одржаној 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев тужиле за преиспитивање правноснажне пресуде, изјављен против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4010/18 од 13.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 159/17 од 22.05.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се тужени обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове и патње услед континуираног душевног оптерећења страхом и стидом, плати 250.000,00 динара, а на име умањења животне способности 50.000,00 динара, све са законском каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка од 42.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 4010/18 од 13.06.2019. године, жалба тужиле је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Наиме, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек предвиђен је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 72/11. Одредбом члана 421. став 1. овог Закона, предвиђено је да Републички јавни тужилац против правноснажне пресуде донете у другом степену, може Врховном касационом суду поднети захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом другим, трећим и четвртим истог

члана, предвиђено је под којим условима и у којим роковима Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422. до 425. ЗПП, прописују поступање Врховног касационог суда приликом одлучивања о захтеву.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за преиспитивање правноснажне одлуке поднела странка - тужиља, а да је наведеним одредбама прописано да само Републички јавни тужилац има право да поднесе овај правни лек, при чему законом није предвиђено супсидијерно право странке да поднесе захтев, уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни касациони суд налази да, у овој правној ствари, захтев за преиспитивање правноснажне одлуке није поднет од стане овлашћеног лица, у смислу члана 421. став 1. ЗПП, па је као такав недозвољен.

На основу изнетог, применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић